

Det er ikke sådan noget, man måske får løst fra den ene dag til den anden. Det er nu lykkedes, og det er ikke noget vi er blevet tvunget til, tværtimod. Det har vi arbejdet for i flere år, og vi er utrolig glade for det.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg skal ikke kunne redegøre for, hvordan Ritzau bruger de forskellige ord og formuleringer, men jeg vil bare bede fru Lone Møller om at bekræfte, at forløbet i den her sag har været sådan, at SF i den oprindelige betænkning over forslaget anførte, at vi syntes, at det ville være en god idé at bruge nogle af de penge, som forligspartierne mod vores vilje har sparet på medicinområdet til en øget forebyggelse, og at vi konkret nævnte bl.a. testmaterialet til diabetikere, og at det så efterfølgende er sådan, at forligspartierne i en tillægsbetænkning har tilsluttet sig den del af vores argumentation, og at vi derfor nu i fællesskab forhåbentlig kan indføre en ordning, som er præget af forebyggelse i modsætning til resten af forslaget, og at vi forhåbentlig i fællesskab kan glæde os over det lille fremskridt.

Preben Rudiengaard (V):

Jeg kan som helhed sige, at vi i Venstre kan tilslutte os lovforslaget, og vi synes, at det er et fornemt lovforslag ud fra den betragtning, at vi her tager højde for vores kroniske patienter, som bliver prioriteret højt.

Så vil jeg også gerne sige, at der er lavet en tillægsbetænkning, og det var, fordi vi kunne se, at der var nogle huller om type 2-sukkersygepatienterne. Der var også lidt om kreditsystemerne, og der var noget om vores unge sukker-sygepatienter på SU osv. Det var det, vi arbejdede kraftigt for. Vi var meget enige om i forligspartierne med velvilje fra ministeren at få de her ting på plads.

Men jeg kan undre mig over hr. Jørn Jespersens udsagn også til fru Lone Møller omkring processen i det her. Det er ligesom spørgsmålet: Hvad kom først? Ægget eller hønen? Men jeg vil gerne fastholde, at vi ikke har følt os presset på nogen som helst måde fra hr. Jørn Jespersens side i den første betænkning. Det er noget, vi har arbejdet intenst med på eget initiativ, og jeg synes, at hr. Jørn Jespersens udsagn i denne sag til Ritzaus Bureau minder mere om et slag i boldlejen af populistisk karakter frem for en

seriøs behandling med respekt for det, vi var nået frem til blandt forligspartierne.

Henriette Kjær (KF):

Ja, jeg må også sige, at det er intet mindre end utroligt, at SF og hr. Jørn Jespersen vil være bekendt at gå ud og tage æren for, at type 2-diabetikerne nu vil få gratis testudstyr. Når man tænker på, hvordan forligspartiernes ordførere har kæmpet for den her sag, været i forhandling med både finansminister og sundhedsminister for derefter at lande på det resultat, man nu kan læse i tillægsbetænkningen, ja, så er det paradoksalt, at SF, der i denne sag har befundet sig på den uforpligtende sidelinje, nu synes, at de efter sundhedsudvalgsmødet i onsdags ville gå på Ritzau med den meddelelse og give indtryk af, at det var på SF's foranledning, at den her tillægsbetænkning nu er en realitet.

Ud over testmateriale til diabetikerne kan vi i Det Konservative Folkeparti glæde os over, at man vil se på de likviditetsproblemer, især kronikere kan blive udsat for, men også andre med høje medicinudgifter.

Så med denne tillægsbetænkning som vores oprindelige betækningsbidrag kan vi med sindsro stemme for loven.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Nu tror jeg, vi bliver nødt til at sætte denne sag ind i dens rette sammenhæng. Sagen er, at der er kommet et forslag fra en kommission, der har arbejdet med medicintilskudsreglerne. Det forslag har anbefalet, at man omdelte støtten fra det offentlige til patienterne, sådan at de mennesker, som havde et meget lavt medicinforbrug og derfor en meget lav udgift, skulle betale noget mere selv, så man kunne give pengene til mennesker med et højt medicinforbrug og derfor med en meget stor udgift.

Det princip har SF tilsluttet sig, det var det, regeringen stillede forslag om i finanslovsforhandlingerne og ved andre forhandlinger. Jeg har også hørt den konservative ordfører give udtryk for, at man støttede princippet, som skulle være udtryk for en højere grad af retfærdighed i støtten til syge mennesker.

Det, der så er sket under finanslovforhandlingerne mellem regeringen og de borgerlige partier, er, at man har gjort vold på modellen og har brugt den til at spare penge på sundhedsvæsenet i stedet for til at lave en højere retfærdighed. Det, der er sket, er, at man har spa-